ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 6ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1984 [1]

Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France «Usinor» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 62/84 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί επιβολής προστίμου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σύσταση ασφαλείας
(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 39)

Στην υπόθεση 62/84 R,

UNION SIDÉRURGIQUE DU NORD ET DE L'EST DE LA FRANCE «USINOR», ανώνυμη εταιρία με έδρα το Puteaux (Hauts-de-Seine), La Défense, 9-4, place de la Pyramide, εκπροσωπούμενη από τον L. Funck-Brentano, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο M. Neuen-Kauffman, 21, rue Philippe-II,

αιτούσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, 200, rue de la Loi, B-1040 Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον Frank Benyon, μέλος της νομικής της υπηρεσίας με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C (84) 104/1, της 26ης Ιανουαρίου 1984, περί επιβολής προστίμου στην αιτούσα, βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΔΙΑΤΑΞΗ

I — Πραγματικά περιστατικά

Με την απόφαση C (84) 104/1, της 26ης Ιανουαρίου 1984, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επέβαλε στην εταιρία Usinor, κατ' εφαρμογή της γενικής αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1981 (ΕΕ L 180, σ. 1), πρόστιμο 9 415 015 ECU. Επειδή υπερέβη, κατά το πρώτο τρίμηνο του 1982, ποσοστώσεις παραγωγής για τα προϊόντα των κατηγοριών Ι6 και Ιδ κατά 24 443 και 7 570 τόνους και τμήματα ποσοστώσεων που ήταν δυνατό να διατεθούν μέσα στην Κοινή Αγορά για τις κατηγορίες των προϊόντων Ια, Ι6, Ιγ και Ιδ κατά 33 159, 34 538, 6 037 και 10 881 τόνους και, κατά το δεύτερο τρίμηνο 1982, την ποσόστωση παραγωγής για τα προϊόντα της κατηγορίας Ιδ κατά 10 819 τόνους και τμήματα ποσοστώσεων παραγωγής που ήταν δυνατό να διατεθούν μέσα στην Κοινή Αγορά για τα προϊόντα των κατηγοριών Ιγ, Ιδ και VI κατά 5 991, 4 765 και 4 τόνους.

Κατά της αποφάσεως αυτής ασκήθηκε προσφυγή ακυρώσεως (62/84). Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 1984, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι αν ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι της έχει ήδη επιβληθεί κύρωση για παραβίαση της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, θα προχωρήσει σε αναζήτηση του 70 % της κύριας απαιτήσεως. Η προσφεύγουσα απάντησε υπενθυμίζοντας ότι η προγενέστερη απόφαση στην οποία αναφέρεται η Επιτροπή για να απαιτήσει την άμεση καταβολή του προστίμου αποτελεί αντικείμενο αμφισβητήσεως που τώρα εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου (υπόθεση 78/83) και ότι, κατά συνέπεια, μόνο ως προς το πρόστιμο που αφορά υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραδόσεως, για την κατηγορία Ιγ, η νομιμότητα του οποίου δεν έχει αμφισβητηθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως 78/83, μπορεί να χωρήσει άμεση είσπραξη του 70 % του ποσού του. Ωστόσο, για το υπόλοιπο πρότεινε τη σύσταση εγγυήσεως υπό μορφή γραμματίου εις διαταγήν.

II — Έγγραφη διαδικασία

Λόγω της επικειμένης κινήσεως της διαδικασίας για την είσπραξη του προστίμου η *προσφεύγουσα* κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 8 Ιουνίου 1984, βάσει του άρθρου 39, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση με την οποία ζητεί να διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 1984, και, επικουρικώς, σε ενδεχομένη περίπτωση, κάθε άλλο αναγκαίο προσωρινό μέτρο, όπως η κατάθεση εγγυήσεως πληρωμής, που να καλύπτει το εισπρακτέο ποσό, καθώς και ενδεχόμενες προσαυξήσεις λόγω υπερημερίας.

Στην αίτησή της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ουσιαστικά, ότι εφόσον η παράβαση έχει αμφισβητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, η Επιτροπή δεν μπορεί να τη λάβει υπόψη της για να διαπιστώσει την ύπαρξη υποτροπής και, κατά συνέπεια, να αρνηθεί την αντικατάσταση της άμεσης καταβολής του προστίμου με σύσταση εγγυήσεως πληρωμής.

Εξάλλου, η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως υποτροπή κάθε νέα υπέρβαση ποσοστώσεων, ανεξάρτητα από την κατηγορία των προϊόντων για τα οποία διαπιστώνεται η υπέρβαση, ενώ υποτροπή δεν νοείται παρά σε περίπτωση νέας υπερβάσεως για την ίδια κατηγορία προϊόντων.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα αιτούμενα μέτρα δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας. Επίσης τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα δικαιολογούνται από πραγματικής και νομικής απόψεως. Το έγγραφο της Επιτροπής αποτελεί πραγματική απειλή, μοναδικός σκοπός της οποίας είναι να αποτρέψει την προσφεύγουσα από το να ασκήσει προσφυγή. Στη Διάταξή του της 5ης Ιουλίου 1983, στην υπόθεση 78/83 R (Usinor), ο πρόεδρος του Δικαστηρίου έκρινε ότι «η ζημία που υφίσταται η αιτούσα, υποχρεώνοντάς την να καταβάλει σημαντικό ποσό, έστω κι αν πρόκειται για επιχείρηση του μεγέθους της, πριν ακόμη το Δικαστήριο διαπιστώσει μια πρώτη παράβαση, είναι δυσανάλογη σε σχέση με το κατά τα λοιπά έννομο συμφέρον της Επιτροπής να ενισχύσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της αποφάσεώς της με άμεση είσπραξη του 70 % του προστίμου». Τέλος, τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι επείγοντα διότι η απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1984 προβλέπει ποινικές ρήτρες λόγω καθυστερήσεως σε περίπτωση μη καταβολής εντός της ταχθείσης προθεσμίας (1 % ανά μήνα καθυστερήσεως). Το απαιτούμενο ποσό είναι σημαντικό. Βραχυπρόθεσμα δάνεια αποκλείονται, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων περιορισμού των χορηγουμένων από τα πιστωτικά ιδρύματα πιστώσεων που εφαρμόζονται στη Γαλλία κατά το έτος 1984 και των χρεών του ομίλου. Η ταμειακή επιβάρυνση που συνεπάγεται η άμεση καταβολή των ποσών είναι πολύ βαρύτερη από την κατάθεση εγγυήσεως πληρωμής υπό μορφή γραμματίου εις διαταγήν, κατά τον τύπο που αποδέχθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο του συστήματος παροχής εγγυήσεως που προβλέπει η απόφαση 3716/83/ΕΚΑΧ.

Η *Επιτροπή* αναφέρει ότι στην προαναφερθείσα Διάταξή του της 5ης Ιουλίου 1983, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου αναγνώρισε ότι «η Επιτροπή, στο πλαίσιο της γενικής της πολιτικής στο θέμα των προστίμων, δεν ενεργεί παράνομα προσαρμόζοντας τη στάση της στην εξέλιξη των συνθηκών που την εξαναγκάζουν να ενεργεί, ιδίως όσον αφορά την είσπραξη των προστίμων». Η Επιτροπή θεωρεί, κατ' ουσία, ότι η αναβολή της πληρωμής, όσο διαρκεί η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, μπορεί να διευκολύνει τη διάπραξη άλλων παραβάσεων. Τα αιτούμενα μέτρα δεν δικαιολογούνται, εκ πρώτης όψεως, ούτε από πραγματικής ούτε από νομικής απόψεως. Η αιτούσα δεν προέβαλε κανένα σοβαρό τεκμήριο υπέρ του βασίμου της αιτήσεώς της, την οποία η Επιτροπή αντέκρουσε επαρκώς με το υπόμνημα αντικρούσεως της 9ης Απριλίου. Δεδομένου ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων έχει το ίδιο αντικείμενο με την προσφυγή επί της ουσίας, τα αιτούμενα μέτρα μπορούν να προδικάσουν την απόφαση επί της ουσίας.

Τέλος, η αιτούσα δεν απέδειξε καθόλου ότι τα μέτρα είναι επείγοντα, δηλαδή αναγκαία για να αποτρέψουν βαρεία και ανεπανόρθωτη ζημία. Δεν θα ήταν καθόλου αδύνατο να ανεύρει η προσφεύγουσα τα αναγκαία κεφάλαια «μακροπρόθεσμα», απευθυνόμενη, δηλαδή, στους μετόχους. Η προσφεύγουσα, εξάλλου, γνωρίζει ότι μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή ένα χρονοδιάγραμμα τμηματικών καταβολών. Αν το Δικαστήριο, στην παρούσα περίπτωση, χορηγήσει την αιτούμενη αναστολή, αυτό θα είχε ως συνέπεια να υποβάλουν ανάλογα αιτήματα άλλες επιχειρήσεις και θα αναιρούσε, επομένως, το αποτέλεσμα της κυρώσεως και της αποτροπής για τους υποτρόπους. Η Επιτροπή αναφέρει ότι επί 165 επι-

χειρήσεων στις οποίες επιβλήθηκαν ποσοστώσεις, σε 27 μόνο επιβλήθηκε κύρωση και ότι 11 ήταν υπότροπες. Πρέπει να αποφευχθεί η πρόκληση ζημιών σε επιχειρήσεις που τηρούν το σύστημα.

Η Επιτροπή αναφέρει ότι η Διάταξη του προέδρου της 5ης Ιουλίου 1983, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, εξεδόθη διότι η αμφισβήτηση της οποίας είχε επιληφθεί το Δικαστήριο και η οποία προκάλεσε το αίτημα καταβολής του 70 % του προστίμου λόγω νέας παραβιάσεως των ποσοστώσεων (υπόθεση 78/83), απαιτούσε την κρίση «λεπτών και πολύπλοκων προβλημάτων», πράγμα που δεν συμβαίναι στην προκείμενη υπόθεση.

Τέλος, η Επιτροπή απορρίπτει για πολλούς λόγους την πρόταση της Usinor να παράσχει ως εγγύηση για την καταβολή του προστίμου μόνο γραμμάτιο εις διαταγήν.

Σκεπτικό

1 Κατά το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚΑΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο, ωστόσο, μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο προσωρινό μέτρο.

2 Η αιτούσα ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 1984, με την οποία της επιβλήθηκε πρόστιμο 9 415 015 (εννέα εκατομμυρίων τετρακοσίων δεκαπέντε χιλιάδων δεκαπέντε) ECU, λόγω υπερβάσεως ποσοστώσεων παραγωγής ή παραδόσεως, που της είχαν χορηγηθεί για το πρώτο και δεύτερο τρίμηνο του 1982, για διάφορα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα.

3 Καίτοι κατά της εν λόγω αποφάσεως ασκήθηκε προσφυγή ακυρώσεως, η Επιτροπή αποφάσισε, σύμφωνα με πάγια πλέον πρακτική της, να προβεί στην είσπραξη του 70 % της κύριας απαιτήσεως, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι έχουν ήδη επιβληθεί κυρώσεις στην προσφεύγουσα για παραβίαση της γενικής αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, της 24ης Ιουνίου 1981. Πράγματι, επιβάλλεται η επίδειξη μεγαλύτερης αυστηρότητας στο θέμα της αναστολής εκτελέσεως της κυρώσεως αναμένοντας την απόφαση του Δικαστηρίου επί των προσφυγών κατά των αποφάσεων που επιβάλλουν πρόστιμα, μετά από την πρώτη παράβαση για την οποία επιβλήθηκαν ήδη κυρώσεις.

4 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι οι υπερβάσεις για τις οποίες κατηγορείται, για το πρώτο και δεύτερο τρίμηνο του 1982, συνιστούν, έστω κι αν αποδειχθούν, δεύτερη παράβαση εις βάρος της. Ισχυρίζεται σχετικά ότι, καίτοι της έχουν ήδη επιβληθεί κυρώσεις, με προγενέστερη απόφαση που της επιβάλλει πρόστιμο λόγω υπερβάσεων που διαπιστώθηκαν κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1981, έχει ασκήσει κατά της αποφάσεως αυτής προσφυγή επί της οποίας το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί. Κατά την άποψή της, εφόσον το Δικαστήριο δεν έχει αποφανθεί διατηρώντας εν όλω ή εν μέρει το πρόστιμο, δεν μπορεί να της καταλογιστεί υποτροπή.

5 Στην προκειμένη περίπτωση, η προφορική συζήτηση επί της αμφισβητήσεως, της οποίας επελήφθη το Δικαστήριο όσον αφορά την υπέρβαση ποσοστώσεων του τετάρτου τριμήνου 1981 (υπόθεση 78/83), διεξήχθη στις 21 Ιουνίου 1984, η ανάπτυξη των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα ορίστηκε για τις 11 Οκτωβρίου 1984 και η απόφαση πρέπει να εκδοθεί μέσα σε δυνάμενη να προβλεφθεί προθεσμία μετά την εν λόγω ημερομηνία.

6 Υπό τις περιστάσεις αυτές και λαμβανομένου υπόψη του σταδίου της διαδικασίας στην υπόθεση 78/83, κρίνεται σκόπιμη η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης, τουλάχιστον μέχρι να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της υποθέσεως αυτής, καθόσον η απόφαση αυτή θα μπορούσε αισθητά να επηρεάσει την απόφαση επί της παρούσης διαφοράς.

7 Στους διαδίκους εναπόκειται, μετά την απόφαση του Δικαστηρίου επί της προσφυγής 78/83, που αφορά αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(83) 376/5 της 24ης Μαρτίου 1983, να συναγάγουν, από την απόφαση αυτή τα συμπεράσματά τους ως προς την είσπραξη του προστίμου στο οποίο αναφέρεται η παρούσα Διάταξη και να προσφύγουν ενδεχομένως και πάλι στο Δικαστήριο με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

8 Η προσφεύγουσα προτείνει ακόμη να παράσχει ως ασφάλεια πληρωμής του προστίμου απλώς γραμμάτιο εις διαταγήν, πρόταση την οποία η Επιτροπή έχει ήδη αποδεχθεί στο πλαίσιο του συστήματος που προβλέπει η απόφαση 3716/83/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983 (ΕΕ L 373, σ. 5).

9 Όπως προκύπτει από την απόφαση 3716/83/ΕΚΑΧ, αυτή αφορά διαφορετική πραγματική κατάσταση, κατά την οποία πρόκειται για παροχή ασφαλείας ότι ενδεχόμενη κύρωση θα μπορέσει να εκτελεστεί γρήγορα σε περίπτωση μη τηρήσεως των κατωτάτων τιμών ή των ποσοτήτων που μπορούν να παραδοθούν μέσα στην Κοινή Αγορά. Αντίθετα, όταν έχει επιβληθεί πρόστιμο, η απαίτηση

συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως αντιστοιχεί σε πάγια και εύλογη πρακτική της Επιτροπής, η οποία έχει αναγνωριστεί ως δικαιολογημένη με τη Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1982, *Klöckner-Werke* κατά *Επιτροπής,* 263/82 R (Συλλογή σ. 3995).

Για τους λόγους αυτούς

κρίνοντας επί των προσωρινών μέτρων

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

διατάσσει:

1) Αναστέλλει, μέχρι και της 30ής ημέρας από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως στους διαδίκους της αποφάσεως που θα εκδώσει το Δικαστήριο στην υπόθεση 78/83, *Usinor* κατά *Επιτροπής,* την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής C (84) 104/1 της 26ης Ιανουαρίου 1984, υπό τον όρο ότι η προσφεύγουσα θα συστήσει προηγουμένως τραπεζική εγγύηση που θα διασφαλίζει την καταβολή του προστίμου που επέβαλε η απόφαση αυτή και των ενδεχομένων τόκων υπερημερίας.

2) Λαμβάνει υπό σημείωση την προσφορά της προσφεύγουσας να καταβάλει το 70 % του τμήματος του προστίμου, το οποίο αφορά τις υπερβάσεις παραδόσεως για την κατηγορία Ιγ κατά το πρώτο τρίμηνο του 1982.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση.

4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 6 Ιουλίου 1984.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart